

10 Questions About Hinduism

A TAMIL EDITION OF THE QUESTIONS PEOPLE ASK
WITH TEN GREAT ANSWERS

10 அற்புதமான பதில்களும்

10 Questions About Hinduism

**A TAMIL EDITION OF THE QUESTIONS PEOPLE ASK WITH TEN
GREAT ANSWERS**

இந்து சமயத்தைப் பற்றி மக்கள்
கேட்கும் **10** கேள்விகளும்
10 அற்புதமான பதில்களும்

மனிதனின் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இப்பொழுது உலகளாவிய நிகழ்வாகத் திகழ்கிறது. மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், அண்டை அயலார் மற்றும் நண்பர்கள் ஆகியோர்களிடம் நிறைய கேள்விகள் எழும்புகின்றன. தவறான கருத்துக்கள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. சரியான புரிந்துணர்வை நிலை நிறுத்தவும் தவறான கருத்துக்களைச் சரிப்படுத்துவதற்கும் இங்கே உள்ள அறிவார்ந்த பத்து விடைகளை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இந்து சமயத்தைப் பற்றிய சினமூட்டும் அல்லது எரிச்சலூட்டும் கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறவேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா? இவை பதிலளிக்கச் சிரமமில்லாத கேள்விகளாகவும் இருக்கலாம். அப்படியாயின் நீங்கள் தனியொருவர் மட்டுமல்ல. உங்கள் சமயத்தைப் பற்றிய கேள்விகளுக்குப்

பதிலளிக்க நல்ல தயாரிப்பும் நல்ல மனோபாவமும் இருக்க வேண்டும். இக்கேள்விகள் நம்மோடு வேலை செய்யும் நண்பர்கள், மாணவர்கள், வழிப்போக்கர்கள் அல்லது கிறிஸ்துவ சமய நெறி சார்ந்தவர் மூலமாகவும் வரலாம். 1990 ஆம் ஆண்டு வசந்த காலத்தில் சிகாகோ, லெமண்ட், இந்து கோயிலிலிருந்து பதின்மர் வயது குழுவின் "இந்துஸ்யம் டுடே" சஞ்சிகைக்கு ஒன்பது கேள்விகளுக்கு அதிகாரப் பூர்வ பதிலுக்காக வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இக்கேள்விகள் பொதுவாக அவ்வயதினர் கேட்கும் கேள்விகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கேள்விகள் இந்து இளைஞர்களை குழப்பமடையச் செய்தன. அவர்களின் பெற்றோர்களாலும் அவர்களுக்குத் திருப்தியான பதிலைக் கூற முடியவில்லை கேள்விகளுக்குப் பதில் தெரியாதிருந்தனர். சிவாய சுப்பிரமூனிய சுவாமிகள் சவாலை ஏற்று ஒன்பது கேள்விகளுக்கும் அடியிற் கண்டவாறு பதிலளித்தார். சஞ்சிகையின் இப்பதிப்பில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் ஒன்பதோடு பத்தாவது கேள்வியாகிய சாதி முறையையும் சேர்த்துக் கொள்ளத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் இந்து சமயம் இன்று எதிர் நோக்கும் கடுமையான குறை கூறலுக்குச் சாதி முறையும் உட்பட்டிருக்கிறது.

பதில் கூறும்பொழுது நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய மனோபாவத்தைப் பற்றிய அறிவுரையோடு தொடங்குவோம். முதலாவதாக நீங்கள் உங்களை "யார் அந்தக் கேள்வியை கேட்பவர்?" என்று கேட்க வேண்டும். கோடிக் கணக்கான மக்கள் இந்து சமயத்திலும் ஆசியாவிலுள்ள இதர சமயங்களிலும் உண்மையாக ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். ஆகையால் இந்து சமயத்தைப்பற்றி கேள்விகளைக் கேட்பவர் எதிர்மறையான மனோபாவத்துடன் கேட்டாலும் நாம் அவரிடம் பொறுமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் உண்மையிலேயே இந்து சமயத்தைப்பற்றிக் கற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறார் என்று நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிலர் தொல்லை கொடுப்பதற்காகவும் இந்து சமயத்தைத் தாக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் அவர்கள் கருத்துக்கு உங்களைத் திசை திருப்பவும் கேட்பார்கள். மேற்கூறப்பட்டதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் உணர்ந்தால் பணிவோடு புன்னகையைக் காட்டி பதில் கூறு முயற்சிக்காமலும் எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றாமலும் அங்கிருந்து அகன்று விடுங்கள்.

இவற்றை மனத்தில் கொண்டு சமயத்தைப்பற்றிய கேள்விகளுக்கு உறுதியாகவும் உடனடியாகவும் பதில் கூறவேண்டாம். அது உங்களை வாதத்தில் ஆழ்த்திவிடக் கூடும். ஒரு முன்னுரைக்குப் பின்னர் கேள்விக்கு வரவேண்டும். கேள்வி கேட்பவர் உங்கள் பதிலைப் புரிந்து கொள்ள நீங்கள் வழிகாட்ட வேண்டும். உங்களுக்கு நிதானமும் கவனமும் இருந்தால் அவருக்கு நீங்கள் கூறும் கருத்து உங்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கிறது என்ற உத்தரவாதத்தைத் தரும். உள்ளுணர்வால் அறிந்திருப்பதைச் சற்று நினைத்துப் பார்க்க முடியும். நீங்கள் ஆழ்ந்த பதிலுக்குச் செல்லுமுன் அவர் எம்மதத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதைக் கேளுங்கள். இதைத் தெரிந்து கொள்வதன் மூலம் அவர் மனத்திலுள்ள எண்ணத்தை அறிந்து நீங்கள் கொடுக்கும் பதில் மிகப் பொருத்தமானதாக அமையும். மற்றொரு முக்கியமான ஒன்று, அர்த்தமுள்ள பதிலைப் பணிவுடன் கொடுக்கும் திறன் உங்களிடம் உள்ளது என்று தன்னம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். "மன்னிக்க வேண்டும். இந்து சமயத்தைப்பற்றி இன்னும் படிக்க வேண்டியவை நிறையவே இருக்கின்றன, உங்கள் கேள்விக்கு எனக்குப் பதில் தெரியாது" என்று பதில் கூறுவதும் அர்த்தமுள்ள பதிலாகும். நேர்மையும் உண்மையும் எப்பொழுதும் பாராட்டப்படும். உங்களுக்குத் தெரியாததைத் தெரியாது என்று ஒப்புக்கொள்ளத் தயங்கக் கூடாது, இது உங்களுக்கு நீங்கள் அறிந்தவற்றிற்கு நம்பிக்கையூட்டும்.

இங்கே நான்கு முன்னுரைகள் அல்லது பீடிகைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதற்கு முன் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

1. எங்கள் சமயத்தில் நீங்கள் ஆர்வம் காட்டுவதற்காக நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஆறு மனிதர்களுக்கு ஓர் இந்து இருக்கிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது.
2. எங்கள் சடங்கு சம்பிரதாயத்தைப் பற்றிப் பலர் என்னிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கவில்லை. இருப்பினும் உங்கள்

கேள்விக்குப் பதில் கூற முயற்சிக்கிறேன்.

3. முதலாவதாக இந்து சமயத்தில் நம்பிக்கையும் அறிவார்ந்த புரிந்துணர்வு மட்டுமே முக்கியமானதல்ல என்பதைத் தாங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்துக்கள் சமய உண்மைகளை அனுபவப் பூர்வமாக அறிந்து கொள்வதற்கு அதிமுக்கிய மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள்.

4. நான்காவது முன்னுரையில் அவர் கேட்ட கேள்வியை மறுபடியும் கேட்டுப் பார்த்து அவர் உண்மையிலேயே எதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக கேட்கிறார் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவரது கேள்வியை உங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில் மறுபடியும் சொல்லிப் பார்த்து அவரது கேள்வி சரியாக உங்களுக்குப் புரிகிறதா என்று பாருங்கள். அது குழப்பம் தரக் கூடிய கேள்வியாயிருந்தால் "இது போன்ற கேள்விகளுக்குத் தத்துவ ஞானிகள் தங்கள் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை விடை காண்பதற்காகவே கலந்துரையாடியுள்ளனர். இருப்பினும் உங்கள் கேள்விக்கு நான் விளக்கமளிக்க முயற்சிக்கிறேன்" என்று கூறுங்கள்.

தேரியமாய் இருங்கள். உங்கள் உள் மனத்திலிருந்து பேசுங்கள். சனாதன தர்மம் ஓர் அனுபவப் பாதை. அது சமயக் கோட்பாடு அல்ல. பதில் சொல்லும் அனுபவம் உங்களை ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேற்றமடையச் செய்யும். உங்கள் உள்மனம் கூறுவதைக் கேட்டால் உங்கள் பதில் மூலம் நீங்களும் கற்றுக் கொள்வீர்கள். உண்மையில் இது உங்களுக்கு அதிகக் களிப்பூட்டக் கூடியதாகவும் இருக்கலாம். மிக உன்னிப்பான ஆசிரியர் எப்பொதும் மாணவனைவிட அதிகமாகக் கற்கிறார்.

முன்னுரைக்குப் பின் தயக்கமின்றி பதில் கொடுங்கள். அவர் நேர்மையானவர் என்று கருதினால் "வேறு ஏதாவது கேள்விகள் உண்டா?" என்று கேட்கலாம். அவர் மேலும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினால் உங்களால் முடிந்தளவு விளக்கிக் கூறலாம். சுலபமானதாகவும் அன்றாட வாழ்வில் காணக்கூடிய உதாரணங்களையும் கூறலாம். அக்கேள்விகளைப் பற்றி இந்து சமயத்தின் அறிவார்ந்த ஆன்மாக்களும் இந்து சமய திருமறைகளும் கூறும் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இந்து சமயம் சம்பந்தமாகக் கேள்வி கேட்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நேர்மையற்ற முறையில் கேட்பவர்கள் அல்லது நமது சமய நம்பிக்கைக்குச் சவால் விடுபவர்கள் என்று முடிவுக்கு வந்துவிடக் கூடாது. பலர் நட்புடன் உங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள உரையாடுபவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகையால் தற்காக்கும் மனப்பான்மை கொண்டு எல்லாவற்றையும் கடுமையானதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவருக்கு நீங்கள் பதிலளிக்கும் போது திறந்த மனத்தோடு புன்னகை புரியுங்கள். ஏதாவது ஒரு தலைப்பைப் பற்றி அவர் கேட்கும் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது கேள்விகளுக்குப் பதில் தெரியாவிடில் "எனக்குத் தெரியாது. உங்களுக்கு உண்மையாக அதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தால் அதைக் கவனத்தில் கொண்டு அது சம்பந்தமான புத்தகத்தை உங்களுக்கு இரவலாக அனுப்பி வைக்கிறேன்" என்று கூறுங்கள். இப்படிக் கூறும்போது புன்னகையுடன் நம்பிக்கையோடு கூறவேண்டும். வெட்கப்படக் கூடாது. உங்கள் பிறப்பின் கர்ம வினைப் பயனால் எந்தக் கேள்விக்கும் கேட்பவரைத் திருப்தியடையச் செய்யும் பதிலை உங்களால் கொடுக்க முடியும். இதனால் நீங்கள் அவர்களை

நீண்டகாலத்துக்கு ஆயுள் நண்பர்களாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

பத்து கேள்விகள் ஒவ்வொன்றும் நினைவில் கொள்ளக் கூடிய சுருக்கமான விடையுடனும் நீண்ட பதிலுடனும் மிகத் தெளிவான விளக்கத்துடனும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கேள்வி கேட்கும் பலர் குறுகிய எளிமையான விடைகளால் திருப்தியடைவார்கள். ஆகையால் அவற்றிலிருந்து தொடங்குங்கள். அவற்றிலுள்ள விளக்கங்களை உங்கள் பின்னணித் தகவல்களாகக் கொள்ளுங்கள். அல்லது தத்துவார்த்தமாக உரையாட நேரிட்டாலும் இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். மேலும் மூலவளத் தகவல்களுக்கு அடியிற் காணும் இணைய தளத்துக்குச் செல்லுங்கள்.

இந்துக்களுக்கு ஏன் பல தெய்வங்கள்?

அனைத்து இந்துக்களும் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்த ஒரே ஒரு முழுமுதற் கடவுளை நம்புகின்றனர். அவர் அனைத்திலும் இருக்கிறார். அவருக்கு உதவியாக இருக்க மிகவுயர்ந்த ஆன்மாக்களான பல தெய்வங்களைப் படைத்தார்.

தவறான நெறிமுறைகள் நிகழ்ந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக பல பெயர்களால் ஒரே ஒரு முழுமுதற் கடவுளை (பரம் பொருளை) வழிபடுகின்றனர். ஏனெனில் பல மொழிகள், கலாச்சாரங்கள் கொண்ட இந்தியாவின் மக்கள் ஒரே கடவுள் என்ற கொள்கையை அவர்கள் வெவ்வேறு வகையில் புரிந்து கொண்டவாறு வழிபடுகின்றனர். வரலாற்றுப்படி நோக்கும் பொழுது நான்கு முக்கிய இந்து சமயப் பிரிவுகள் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அவை சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம், சமார்த்தம் என்பன. சைவர்களுக்கு சிவபெருமான் கடவுளாவார். சாக்தர்கள் சக்தி முழுமுதற் கடவுள். வைஷ்ணவர்களுக்கு விஷ்ணுவே முழுமுதற் கடவுள். சமார்த்தர்களுக்கு அனைத்து தெய்வங்களும் ஒரே கடவுளை பிரதிநிதிப்பதாக நம்புகின்றனர். சமார்த்தர்கள் தாங்கள் விரும்பும் தெய்வத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை அவர்களிடமே விடப்பட்டுள்ளது. சுதந்திரமான சமார்த்தர்களின் தோற்றம் நன்கு புலனாகும். ஆனால் அது இந்துக்களிடம் நிகழும் காட்சியாகாது. இவ்வேற்றுமையின் காரணமாக கருத்து வளமிக்க இந்துக்கள் ஏனைய சமயத்தவர்களிடம் சகிப்புத் தன்மையையும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கடவுள் கொள்கைப் பாதையில் செல்வதையும் மதிக்கிறார்கள்.

இந்து சமயத்தில் உள்ள இணையற்ற நம்பிக்கைகளில் ஒன்று கடவுள் வெகுதூரத்தில் சொர்க்கம் என்னும் இடத்தில் இல்லை, ஒவ்வொரு ஆன்மாவின் மனத்திலும், உணர்விலும் அவரைத் தேடிக் காண வேண்டும் என்பதற்காகவே இருக்கிறார் என்பதாகும். கடவுள் எப்போதும் நம்மிடம் இருந்து கொண்டு நம்பிக்கையையும் உற்சாகத்தையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்து ஆன்மீகத்தின் முக்கியக் குறிக்கோள் ஒரே ஒரு முழுமுதற் கடவுளை மிக நெருக்கமாகவும் அனுபவத்தின் மூலமும் காண்பதாகும்.

விரிவான விளக்கம்: இந்து சமயம் அத்வைதத்தையும் (ஒரு கடவுள் கொள்கை) henotheistic கொள்கையையும் கொண்டதாகும். இந்துக்கள் பல இணையான கடவுள்கள் உண்டு என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் அல்ல. இந்துவின் பார்வையில் ஒரு கடவுள் கொள்கை வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மற்ற தெய்வங்கள் உண்டு என்பதை மறுக்காமல் ஒரு கடவுளை வழிபடுகிறார்கள். எங்கும் உள்ள கடவுள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை இயக்குகிறார் என்று இந்துக்களாகிய நாங்கள் நம்புகிறோம். அவரது படைப்பாகிய மனிதர்கள் மற்றும் அனைத்து உயிர்களின் வாழ்க்கையில் அவர் பிரகாசிப்பதைக் காணலாம். கடவுள் இருக்கிறார் என்ற இந்த நம்பிக்கையும் எல்லா உயிர்களுக்கும் வாழ்க்கை தருகிறார் என்பதும் அனைத்தும் கடவுளில் அடக்கம் என்பதாகும். கடவுள், பிரபஞ்சம் என்பதற்கு மேல் வேறொன்றுமில்லை என்பதற்கும் எல்லாம் கடவுளில் அடக்கம் என்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. கடுமையான இறைமைக் கொள்கையுடையவர்கள் கூறும்

கடவுள், இவ்வுலகத்துக்கும் மேலாக எல்லாம் கடந்த நிலையைக் கொண்டவர் என்ற கொள்கைக்கும் மாறானது. Panentheism என்ற கொள்கை அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்தது என்பதாகும். இது கடவுள் உலகத்திலும் அதற்கு அப்பாலும் உள்ளார் மேலும் எல்லையற்றவர் மற்றும் அழிவற்றவர் என்ற மேலான கொள்கையைக் கொண்டவர்கள் இந்துக்கள்.

அனைத்து இந்துக்களும் முழுமுதற் கடவுளை இந்து சமயத்தின் பல பிரிவுகளுக்கேற்ப பல பெயர்களால் அழைக்கிறார்கள். பல தேவ தூதுவர்கள் போல் உள்ளவர்களைத் தெய்வங்களாக மிகவுயர்வாக மதிக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மையமாக விளங்குபவர் சிவபெருமான். அவரை சைவர்களும் இந்து சமயத்தின் மற்ற பிரிவினரும் முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுகின்றனர். தொட்டிலைப் போன்ற அவர் கைகளில் காணப்படுபவர்கள் கணேசப் பெருமான் உட்பட உயர் ஆன்மாக்கள். அவர்கள் தெய்வங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஒரு பெரிய நிறுவனத்தில் உயர் அதிகாரிகள் பலவித முக்கிய பொறுப்புகள் வகிப்பது போன்று இந்துக்கள் பல தெய்வங்கள் இருப்பதையும் அவர்கள் பலவற்றிற்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நம்புகின்றனர். இது முழுமுதற் கடவுளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் குழம்பிவிடக் கூடாது. இத்தெய்வங்கள் மிக உன்னத நிலையை எய்தியவர்கள், அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட கடமைகளும் ஆற்றல்களும் உண்டு. அவர்கள் மற்ற சமயங்களில் நம்புவது போன்ற சொர்க்கலோக வாசிகள், உயர்ந்த வாசிகள், தூதுவர்கள் அல்லது ஒவ்வொரு தெய்வமும் முழுமுதற் கடவுளை வணங்கின்றனர்.

இந்து சமயத்தில் பல பிரிவினர் அந்தந்த வட்டாரக் கலாச்சாரத்தின் படியும் இந்து சமயப் பிரிவுகளின் படியும் ஒரே முழுமுதற் கடவுளை வெவ்வேறு பெயர்களால் குறிப்பிடுவது இந்து அல்லாதவர்களுக்குச் சில சமயங்களில் குழப்பத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்துக்களுக்குப் பல தெய்வங்கள் இருப்பது உண்மைதான் என்றாலும் அதுவே முழு உண்மையாகிவிடாது. நமது சொந்த வழியில் இறைவனை அணுகுவதற்கு இந்து சமயம் நமக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்துள்ளது. ஆரோக்கியமான ஒன்று மட்டுமல்லாது பல வகையான வழிகளில்

முயற்சிக்க ஊக்குவிக்கிறது. இந்துக்களுக்குக் கூட இந்த தலைப்பு குழப்பம் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. இவற்றிலுள்ள சரியான கருத்தையும் அதன் வேற்றுமைகளையும் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதன் பின்னர் இந்துக்கள் தெய்வங்களைப் பார்க்கும் முறையை ஆழமான கருத்துக்களுடன் விளக்கலாம். மற்றவர்கள் இந்தியர்கள் இறைவனைப்பற்றி கொண்டிருக்கும் சிறந்த கருத்துக்களுக்காக மகிழ்ச்சியடையலாம். சில இந்துக்கள் உருவமற்ற முழுமுதற் கடவுளை நம்புகின்றனர் என்று கூறுலாம். மற்றவர்கள் சொந்தப் பெருமானாகவும் படைப்பவராகவும் கடவுளை நம்புகின்றனர். இந்து சமயத்தில் இந்த சுதந்திரம் இறைவனைப் புரிந்து கொள்ளச் செய்கிறது. இச்சமயம் மிகப் பழமையான நிலைத்திருக்கும் சமயம், பூமியிலுள்ள பிற சமயங்களிலும் மிகச் சிறப்பானது.

இந்துக்கள் மறுபிறவியை நம்புகிறார்களா?

ஆமாம். அழிவற்ற ஆன்மா பல பிறவிகள் எடுப்பதாக இந்துக்கள் நம்புகிறார்கள். இதன் வழி அனுபவங்கள் பெறுகிறோம், பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்கிறோம், படிப்படியாக ஆன்மீக மலர்ச்சி பெறுகிறோம். இறுதியாக பௌதிக உடலிலிருந்து வெற்றி பெறுகிறோம்.

பௌதிக உடலை விட்டு நீங்கிய பின்னர் மறுபடியும் அவ்வுடலில் பிறப்பதை மறுபிறவி அல்லது புனர்ஜென்மம் என்கிறோம். ஆம் இந்துக்கள் மறுபிறவியை நம்புகிறார்கள். ஆன்மா இயல்பான முறையில் பக்குவமடையாத நிலையிலிருந்து ஆன்மீக ஒளிபெறச் செய்வதாக நமக்கு விளக்குகிறது. பிறப்பும் இறப்பும் நமக்கு உண்மையில் நடைபெறக்கூடிய ஒன்று. ஆன்மா அழிவற்றது என்று இந்து சமயம் நம்புகிறது, அதற்கு இறப்பு இல்லை. ஆனால் பூமியில் தனது ஆன்மீகப் பயணத்தின் போது ஓர் உடலிலிருந்து இறந்த பின்னர் மற்றோர் உடலில் வசிக்கத் தொடங்குகிறது. இது வண்ணத்துப் பூச்சி புழுவிலிருந்து பூச்சியாக மாற்றமடைவதைப் போன்றதாகும். பௌதிக உடல் ஆன்மாவுக்கு இறப்பு இயல்பானதொரு மாற்றமாகும். ஆன்மா உயிர் வாழ்ந்து கர்மவினைப் பயனால் வழிகாட்டி கடவுளோடு ஒன்று சேரும் வரை நீண்ட யாத்திரை புரியும்.

எனக்கும் தான் இப்பிறவிக்கு முன் பல பிறவிகள் இருந்தன. இன்னும் பல பிறவிகள் வரும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். இறுதியாக எல்லாம் நலமாக நடந்தேறி எல்லா பாடங்களும் கற்றுத் தேர்ந்த பின்னர் ஞானம் பெற்று

மோட்சத்தை அதாவது வீடுபேறு அல்லது விடுதலை பெறுவேன். இதன் பொருள் யாதெனில் எனக்கு (ஆன்மாவுக்கு) அழுவில்லை நான் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பேன் ஆனால் பௌதிக உடலில் பிறந்து உயிர் வாழ மாட்டேன்.

நவீன அறிவியல் கூட மறுபிறவியைப் பற்றி (உண்மையென்று) அறிந்திருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் பலர் கடந்த கால பிறவியைப்பற்றி நினைவு கொள்வதாகப் பல சம்பவங்கள் கூறப்படுகின்றன. இதைப்பற்றி அறிவியலாளர்கள், மனோதத்துவ அறிஞர்கள் போன்றோர் கடந்த பத்தாண்டுகளில் ஆராய்ந்து அவர்களின் கருத்துக்களை நல்ல நூல்களிலும் வீடியோக்களிலும் வெளியிட்டுள்ளனர். கடந்தகால நினைவுகளை சிறு குழந்தைகளும் மிகத் தெளிவாகக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் வளர வளர அந்நினைவுகள் மறைந்து விடுகின்றன. மேலும் அவர்களின் உள்ளுணர்வால் அறியும் இறைவனைப்பற்றிய ஞானம் திரையால் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. ஞானிகள் பலர் தங்களது முற்பிறவி பற்றிக் கூறியுள்ளனர். அதே போன்று நமது பழங்கால புனித வேத நூல் மறுபிறவியின் உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

மறுபிறவியை ஜைனர்கள், சீக்கியர்கள், அமெரிக்காவிலுள்ள சிவப்பிந்தியர்கள், புத்தர்கள், யூதர்களில் சில பிரிவினர், மத நம்பிக்கை அற்றவர்களில் (நாஸ்திகர்கள்) சிலர் மற்றும் அவ்வந்த நாட்டு சுதேசிகள் நம்புகிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் கூட தொடக்க காலத்தில் மறுபிறவி பற்றிப் போதித்தனர். பிறகு 12ஆம் நூற்றாண்டில்

அப்போதனையைக் கைவிட்டனர். உண்மையாகவே இக்கொள்கை உலகத்திலுள்ள மத நம்பிக்கைகளில் மிகவும் விரிவான ஒரு தத்துவக் களஞ்சியமாகும்.

ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் மறுபிறப்பின் (புணர்ஜென்மம்) மூலம் பலதரப்பட்ட வாழ்க்கைகளை அனுபவ மூலம் பெறுகின்றன. இதற்காக ஆன்மா பூமியில் திரும்பத் திரும்பப் பௌதிக உடலில் பிறப்பெடுக்கின்றது. இங்கே (இப்படத்தில்) ஆன்மாவின் ஏழு வெற்றிகரமான பிறப்புகளை ஒளிக் கதிர்கள் பிரதிநிதிக்கின்றன. கர்ம வினையால் ஆளப்படும் மறுபிறப்பு நிச்சயமான முதிர்ச்சியடையும் படிப்படியான ஓர் இயக்கமாகும்.

விரிவான விளக்கம்: இறப்பிற்குப் பின் ஆன்மா பௌதிக உடலை விட்டுச் செல்கிறது. ஆனால் ஆன்மா இறப்பதில்லை. அது சூக்கும உடலில் வாழ்ந்து வருகிறது. சூக்கும உடல் அந்தர் லோகம் அல்லது சூக்கும உலகில் வாழ்கிறது. அதுவும் ஓர் உலகமே. நாம் உறக்கத்தில் இரவில் கனவு காணும்போது இந்த உலகத்தில் தான் இருக்கிறோம். மற்றொரு பௌதிக உடலில் குழந்தையாகப் பிறக்கும் வரை நாம் இங்கு அனுபவங்களைப் பெறத் தொடங்குகிறோம். ஒவ்வொரு மறுபிறவி ஆன்மாவும் ஓர் இல்லத்தையும் குடும்பத்தையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது. இதனால் கற்றலையும் முதிர்ச்சியையும் பூர்த்தி செய்ய இது ஓர் அடுத்து வரக்கூடிய படியாக அமைகிறது. பல எண்ணிறந்த பிறவிகளில் தர்மத்தைப் பின் பற்றியதால் அன்பு, ஞானம், இறைவனைப் பற்றிய அறிவு ஆகியவற்றில் முழுமையாக முதிர்ச்சி பெறுகிறது. அனைத்துப் பாடங்களையும் கற்ற பின்பும் கர்ம வினைகளைப் பூர்த்தி செய்த பின்னரும் பௌதிகப் பிறப்பு தேவைப்படாது. அந்த ஆன்மா விடுதலை பெறுகிறது. பிறப்பு, இறப்பு, மறுபிறவி சுழற்சியிலிருந்து விடுதலையாகிறது. மிகப் புனிதமான ஆன்ம உலகங்களில் சுழற்சி தொடங்குகிறது. தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளில் கற்றுத் தேர்ந்த பின்னர் மறுபடியும் தொடக்க நிலைப் பள்ளிக்கு செல்ல மாட்டோமல்லவா? அதுபோலத் தான் இதுவும். புரிந்துணர்வில் நாம் அந்த நிலைக்கு அப்பாற் சென்று விட்டோம்.

இவ்வாறாக வாழ்வின் முக்கிய குறிக்கோள் பணம், துணிமணி, உடலுறவு, ஆற்றல், உணவு மற்றும் பிற மிருக உணர்வுத் தேவைகள் அல்ல. இவை இயற்கைத்

தேவைகள். ஆனால் இவ்வுலகில் நாம் தோன்றியதற்கான உண்மைக் கரணியம், அறிந்து கொள்ள, அன்பு காட்ட, இறைவனுக்கும் தெய்வங்களுக்கும் தொண்டாற்றவுமாகும். இது அபூர்வமான விலைமதிப்பற்ற, வாழ்வின் நோக்கம் மற்றும் ஞானம் பெற்று வீடுபேறு அடைதலாகும். இந்த இந்து ஆன்ம சுழற்சி பார்வை அல்லது கருத்து குழப்பம் தரும் கேள்விகள், இறப்பைக் கண்டு பயத்தைப் போக்குதல் போன்ற பலவற்றிற்குப் பதிலளிக்கும். அதே வேளையில் ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் ஒரே ஆன்மீக இலக்கு நோக்கி சுழற்சி பெறுகின்றன என்ற உத்தரவாதம் கொடுக்கின்றது. ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் கர்ம வினையும் மறுபிறப்பும் வீடுபேறு அடைய (மோட்சத்துக்கு) கொண்டு செல்வதாக இந்துக்கள் நம்புகிறார்கள்.

கர்மவினை என்றால் என்ன?

கர்மவினை என்பது காரண காரிய உலகாய முக்கியமான நெறிமுறைகளாகும். நமது நல்ல அல்லது தீய நடவடிக்கைகளின் பிரதிபலன் எதிர்கலத்தில் நம்மை வந்து சேரும். இது நாம் வாழ்க்கையின் பாடங்களைக் கற்று நல்ல மனிதனாக உதவும்.

பூமிக்கு ஈர்ப்பு சக்தியைக் கடவுள் படைத்து ஓர் ஒழுங்கைக் கொண்டு இயல்பாய் இயங்கச் செய்தது போன்று கர்மவினை என்பது நமது மனத்தின் இயல்பான சட்டங்களில் ஒன்றாகும். கர்ம வினையைத் தெய்வீக ஒழுங்காக நீதியைப் படைத்து அதைத் தானாக நீதி நேர்மையுடன் இயங்கச் செய்துள்ளார். பொருத்தமான எதிர்கால நிகழ்கால நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்ற அனுபவங்களை அது தானாகவே உருவாக்கும். கர்மவினை என்பது நடவடிக்கை அல்லது காரண காரியம். நமக்கு துரதிர்ஷ்டமான செயல் அல்லது நியாயமற்ற செயல் நேரிட்டால் அது கடவுள் நம்மைத் தண்டிக்கிறார் என்று பொருளாகாது. அது நமது கடந்த கால செயலின் விளைவேயாகும். இந்து சமய வேதம், நல்லதை விதைத்தால் நல்லதை அறுவடை செய்வோம், தீயதை விதைத்தால் தீயதை அறுவடை செய்வோம் என்று கூறுகிறது. வினை விதைத்தவன் வினையை அறுப்பான், தினை விதைத்தவன் தினையை அறுப்பான். அவ்வாறு தான் நாம் நமது ஊழ்வினையை நமது எண்ணங்களாலும் செயல்களாலும் தீர்மானிக்கிறோம். தெய்வீகச் சட்டம் யாதெனில் நமது வாழ்க்கையில் எவ்விதமான கர்மவினையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவ்வேளைக்கு அதுதான் நமக்குத் தேவையானதாகும். அதை எதிர் கொள்ள நமக்கு வலிமை நிச்சயமாக இருக்கும். மிகக் கொடிய கர்ம வினையாக இருந்தாலும் அதை அறிவுப் பூர்வமாக எதிர் நோக்கினால் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கான மிகச் சிறந்த ஓர் ஆசானாகத் திகழலாம். கர்ம வினை செயல்படும் விதத்தை புரிந்து கொண்டால், நல்ல எண்ணம், நல்ல பேச்சு, நல்ல நடவடிக்கைகள் மூலம் ஒழுக்கமுள்ள வாழ்க்கையை வாழலாம். இது தர்மம் என்று அழைக்கப்படும்.

விரிவான விளக்கம்: கர்மவினை என்பது அடிப்படையில் ஆற்றலாகும். நான், எண்ணம், பேச்சு, செயல் மூலம் ஆற்றலை வீசுகிறேன். அது காலத்தால் மற்றவர்கள் மூலம் என்னிடமே திரும்ப வருகிறது. நமது செயல்களால் ஏற்படும் விளைவுகளை எப்போதும் எதிர் நோக்கி நமது நடத்தையை மேம்படுத்தித் தூய்மை படுத்திக் கொள்ளாவிடில் துன்பமடைய நேரிடும். ஆதலால் நமது கர்ம வினை ஓர் நல்லாசிரியனாகும். இந்துக்களாகிய நாம் காலத்தை வட்டமான ஒன்றாக எண்ணுகிறோம். அவ்வாறே பொருட்கள் மறுபடியும் அதைச் சுற்றி வருவதாக எண்ணுகிறோம். பேராசிரியர் ஐன்ஸ்டீனும் இதே முடிவுக்குத்தான் வந்தார். அவர் காலத்தையும் விண்ணையும் வளைவாகவும், இறுதியில் இது ஒரு சுழற்சியை ஏற்படுத்தும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். கர்மவினை என்பது ஈர்ப்பு சக்தி போன்று அனைவரையும் வேறுபாடின்றி ஒரே மாதிரி நடத்துகிறது. இந்துக்கள் கர்மவினையை அறிந்திருப்பதால் துன்பம் கொடுத்தவர்களை வெறுப்பதோ கோபம் கொள்வதோ கிடையாது. கடந்த காலத்தில் நாம் புரிந்த செயல்களின் பலாபலனை இப்போது அவர்கள் தருகிறார்கள் என்று இந்துக்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு மனிதன் செய்யும் செயல்களுக்கும் அவனுக்கு ஏற்பட்ட பலாபலன்களுக்கும் அவனே பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று கர்மவினை விதி கூறுகிறது.

உங்களின் பெருந்தன்மை வட்டியோடு உங்களிடமே திரும்பி வந்து சேரும். இது கர்மவினையின் நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டாகும். மேலுள்ள படத்தில் ஓர் அம்மையார் ஓர் இளைஞனுக்கு ஆடைகள் வழங்குகிறார். கிழே அதே அம்மையார் அண்டை வீட்டாரிடமிருந்து எதிர்பாராத பரிசினைப் பெறுகிறார். அவர் செய்த கர்மவினை அதாவது நல்வினையால் இயல்பாகவே அவருக்குப் பரிசு கிடைத்தது. முன்னெச்சரிக்கையாக புத்திசாலித்தனமாக கர்மவினைப் பாதை மூலம் சென்றால் தர்மத்தின் வழியில் காலடி வைப்போம்.

கர்மவினை என்பதைப்பற்றி தொலைக்காட்சியில் அடிக்கடி கேள்விப் படுகிறோம். "இது என் கர்மவினை" அல்லது "நான் முற்பிறவியில் செய்த நல்வினையின் பயனாய் இப்பொழுது நல்ல வினைகளை அனுபவிக்கின்றேன்" என்றெல்லாம் கேள்விப்படுகிறோம். கர்மவினை சாதாரணமாக "நாம் செய்வது நமக்கே திரும்பும்" என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து சமயத்திலுள்ள சில பிரிவுகள் கர்மவினையைத் தீயதாக நினைக்கிறார்கள். ஒரு வேளை தீய கர்மவினையை எதிர் கொள்ளும்போது கர்மவினைப் பயனையைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்கிறோம், நல்ல வாழ்க்கையை அனுபவிக்கும்போது கர்மவினையைப்பற்றி அதிகம் (பொருட்படுத்தாமல்) அறிந்திராமல் இருக்கலாம். சில இந்துக்கள் பாவத்தையும் கர்மவினையையும் சமமாக எண்ணுகிறார்கள். சில கிறிஸ்துவ போதகர்களும் இவ்வாறே போதிக்கிறார்கள். பலர் கர்மவினை என்றால் நமது ஆதிக்கத்திற்குட்படாத முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்ட "விதி" என்று நம்புகிறார்கள். இக்கூற்று தவறாகும்.

எல்லா நிலையிலும், உடலால், எண்ணத்தால் ஆன்மீக ரீதியில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு செயலும் அதன் எதிர்ச் செயலுமே கர்ம வினை. இதோ ஓர் எடுத்துக்காட்டு: நான் உங்களிடம் அன்பாகப் பேசுகிறேன். நீங்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் சமாதானமாகவும் இருக்கிறீர்கள். நான் முரட்டுத்தனமாகப் பேசினால் மனம் வருந்தித் தடுமாறிய நிலையில் இருப்பீர்கள். அன்பும் கொடிதும் பிற்காலத்தில் மற்றவர்கள் மூலம் எனக்குத் திரும்ப வரும். இதுதான் கர்மவினை.

கட்டடக் கலைஞர் ஒருவர் புதிய கட்டடத்துக்கான வரைபடம் வரையும் பொழுது
படைப்பும் அதனால் விளையக் கூடிய பலன்களும் பற்றிய எண்ணத்தோடு
சிந்தித்துச் செயல்படுகிறான். ஆனால் அவன் அழிவு பற்றியும் பலன் தராததைப்
பற்றியும் சிந்தித்தால் எந்தவொரு வேலையையும் அவன் விரும்பி செய்தால் கூட
அவனால் முடிக்க முடியாது. இது மனத்தின் இயல்பான விதி. இதுவே கர்ம
வினையாகும். நமது எண்ணங்களைப்பற்றி அதிகக் கவனமுடனிருக்க வேண்டும்.
ஏனெனில் எண்ணங்கள் படைக்கும். எண்ணங்கள் நல்ல, தீய மற்றும் இரண்டும்
கலந்த கர்மவினைகளை உண்டாக்கும்.

இந்துக்கள் ஏன் பசுவை வழிபடுகிறார்கள்?

இந்துக்கள் பசுக்களை வழிபடுவதில்லை. நாம் மரியாதைத் தருகிறோம், பெருமதிப்பு கொடுக்கிறோம். தான் பெறுவதைவிட அதிகமாகத் திருப்பித் தரும், சாதுவான இந்த விலங்குக்கு பெருமதிப்புத் தரும்பொழுது அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் பெருமதிப்புக் கொடுக்கிறோம்.

இந்துக்கள் அனைத்து ஜீவராசிகளையும் - பாலூட்டி, நீர் வாழ்வன, (மீன்கள்) பறப்பன மற்றும் அனைத்து உயிரினங்களையும் புனிதமானதாகக் கருதுகின்றனர். இந்தக் கொள்கைப்படி விசேஷமாக பசுவையையும் புனிதமானதாகக் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். விழாக்காலங்களில் பசுவை அலங்கரித்து மதிப்பளிக்கிறோம். ஆனால் தெய்வங்களை வழிபடுவது போல வழிபடுவதில்லை.

மற்ற ஜீவராசிகளைப் பசு பிரதிநிதிக்கிறது. பசு பூமியின் சின்னமாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. உணவளிக்கும் ஒன்றாக, இடைவிடாமல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒன்றாக, கேட்காமலேயே கொடுக்கும் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. பசு உயிரையும் உயிரின் ஊட்டததையும் பிரதிநிதிக்கிறது. பசு பரந்த உள்ளம் கொண்டது. அது நீர், புல், தானியம் ஆகியவற்றைத் தவிர வேறெதுவும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. வீடுபேறு அடைந்த ஆன்மா, ஆன்மீக ஞானத்தைக் கொடுப்பது போன்று பசு பாலைக் கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. மனித வாழ்க்கைக்குப் பசு இன்றியமையாதது. பல மனிதர்களின் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகத் தாங்கி நிற்கிறது. பசு இறையருள் மற்றும் செல்வத்தின் சின்னமாகத் திகழ்கிறது. பசுவின் மீது கொண்டுள்ள புனிதத் தன்மையால் இந்துக்கள் அன்பு, மதிப்பு, இயற்கையோடு இணைந்திருத்தல் ஆகிய நற்பண்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

விரிவான விளக்கம்: பூமியில் யார் நமக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள்? ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சாப்பாட்டு மேசையில் காலை, மதிய, இரவு உணவுக்கு யாரைப் பார்க்கிறோம்? - பசுவைத் தான். "மாக்க்டொனால்டு" மற்றும் போட்டியாளர்கள் செல்வம் பெறக் காரணம் பசு. பெருந்தன்மையுள்ள பசு பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், பனிக்கூழ் (ஐஸ்கிரீம்) ஆகியவற்றைத் தருகின்றது. மாட்டிறைச்சி அதன் எலும்புகள் ஆகியவை உணவாகவும் அதன் தோல் காலணி, இடைவார், தோல் ஆசனம், தோல் கோட்டு, தொப்பி மற்றும் பல பொருட்கள் செய்ய பசு காரணமாக இருக்கிறது. இந்துக்கள் கேட்கக் கூடிய ஒரே கேள்வி, பலர் பசுவுக்குப் பாதுகாப்பும் மதிப்புத் தருவதில்லை ஏன்? என்பது தான். மகாத்மா காந்தி ஒருமுறை ஒரு நாட்டின் விலங்குகளை அந்நாடு எப்படி நடத்துகின்றதோ அதைப் பார்த்து அந்நாட்டின் பெருமையையும் அதன் வளர்ச்சியையும் அளவிடலாம் என்று கூறினார். பசு பாதுகாப்பு என்பது வெறுமனே பாதுகாப்பு என்பதைவிட அதற்கும் மேலானதாக நான் கருதுகிறேன். எப்படியெனில் உலகத்தில் வாழும் எளிய பலவீனமான ஜீவராசிகளுக்கும் அது பொருந்தும். பசு என்பது மனிதனுக்குக் கீழ் உள்ள அனைத்து உலகம்/உயிர்களைக் குறிக்கிறது.

இந்து கலாச்சாரப்படி இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் விழாக் காலங்களில்

பசுக்களுக்கு மாலை போட்டு விசேஷ உணவும் கொடுத்து மதிப்பார்கள். முக்கியமாக ஆண்டு "கோபாஸ்துமா" விழாவன்று இவ்வாறு செய்வார்கள். தமிழ் நாட்டில் தைப்பொங்களன்று மேற்கண்டவாறு நடைபெறும். இந்தியக் கிராமப் பகுதிகளில் பசுக்களுக்கான வண்ண வண்ண ஆடை ஆபரணங்கள் சந்தைகளில் விற்கப்படுகின்றன. இதிலிருந்து பசுக்களை எந்த அளவுக்கு நேசிக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகும். சிறு வயதிலேயே இந்துக் குழந்தைகள் பசுக்களுக்கு ஆடை ஆபரணங்களாலும் மாலையாலும் அலங்காரம் செய்வதைப் பற்றிக் கற்றுத் தரப்படுகின்றனர். கேட்டதை வழங்கும் புனிதக் காமதேனு பசு தன்மையை பறைசாற்றுகிறது. பசுவும் அதன் புனித பரிசு எனக் கருதும் குறிப்பாகப் பாலும் நெய்யும் இந்துக்களின் வழிபாடு பரிகாரப் பூசை மற்றும் இறப்புச் சடங்குகளிலும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்தியாவில் 3000க்கு மேற்பட்ட கோசாலை அறநிலையங்கள் நிர்வகித்து வருகின்றன. வயதான மாடுகளையும் நலிவுற்று மெலிந்து மாடுகளையும் இக்கலாசாலைகள் கவனித்துக் கொள்கின்றன. இந்துக்களில் பலர் சைவமாக இல்லாவிடினும் அவர்கள் மாட்டிறைச்சி உண்ணக் கூடாதென்ற உயர்ந்த கொள்கையைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்துக்கள் பசுக்களை வழிபடுவதில்லை. ஆனால் அவற்றை அனைத்து உயிர்களிலுள்ள தெய்வீகத்தின் எடுத்துக் காட்டாகப் போற்றுகிறோம். இங்கே ஒரு சிறுமி பசுவுக்கு மாலை போடுகிறாள். அதன் கொம்புகளுக்கு வர்ணம் பூசி வெண்கலப் பூண் பொருத்தியும் குஞ்சங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவளது தங்கை பச்சைப் புல்லைத் தருகிறாள். செல்வம், வலிமை, அபரிமிதமாகக் கொடுத்தல், தன்னலம் கருதாது வழங்குதல், மற்றும் பூமியில் முழுமையான வாழ்க்கை முதலியன தருவதால், இந்தியாவில் பசுவை மேற்கண்டவற்றின் சின்னமாக மதித்துக் காக்கிறார்கள்.

.....

பசுவின் சாந்தம், எதையும் தாங்கிக் கொள்ளும் இயல்பு ஆகியன இந்து சமயத்தின் அடிப்படை நன்னெறிப் பண்பான வன்முறையில்லா அல்லது அஹிம்சையை உணர்த்தும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. பசு மதிப்பு, வலிமை, தாங்கும் திறன், தாய்மை மற்றும் தன்னலமற்ற சேவை ஆகியவற்றிற்கு அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.

வேதத்தில் பசுவை செல்வமெனவும் மகிழ்ச்சியான பூவுலகு வாழ்க்கை எனவும் சொல்லப்படுகிறது. ரிக் வேதத்தில் நாம் அடியிற் கண்டவாறு படிக்கிறோம். (4.28.1:6). "பசுக்கள் நமக்கு நல்லதிர்ஷ்டத்தைத் கொடுக்கின்றன. பசுக்கள் மாட்டுக் கொட்டிலில் மனநிறைவுடன் அங்கேயே இருக்கட்டும். நமக்காகப் பல வண்ணங்களில் கன்றுக் குட்டிகளைக் கொடுக்கட்டும். ஒவ்வொரு நாளும் இந்திரனுக்குப் பால் கொடுக்கட்டும். ஓ பசுக்களே ஒல்லியான மனிதனைத் திடமாக்கு. அழகற்றவனுக்கு அழகைத் தாருங்கள். எங்கள் இல்லம் இன்பமான விலங்கின் களைப்பொலியால் மகிழ்ச்சியில் திகழட்டும். உன் வலிமையைக் கூடி புகழ் பாடுகிறோம்."

இந்துக்கள் விக்கிரகங்களை வழிபடுபவர்களா?

இந்துக்கள் கல்லையோ உலோகத்தையோ கடவுளாக வணங்குவதில்லை. நாம் அவ்வுருவத்தின் மூலம் கடவுளை வழிபடுகிறோம். கண்ணுக்குப் புலப்படாத மேலுலகத்திலுள்ள அந்தக் கடவுளை விக்கிரகத்தில் வரவழைக்கின்றோம். இதன் மூலம் அவரோடு தொடர்பு கொள்ளவும் அவர் ஆசி பெறவும் முடிகிறது.

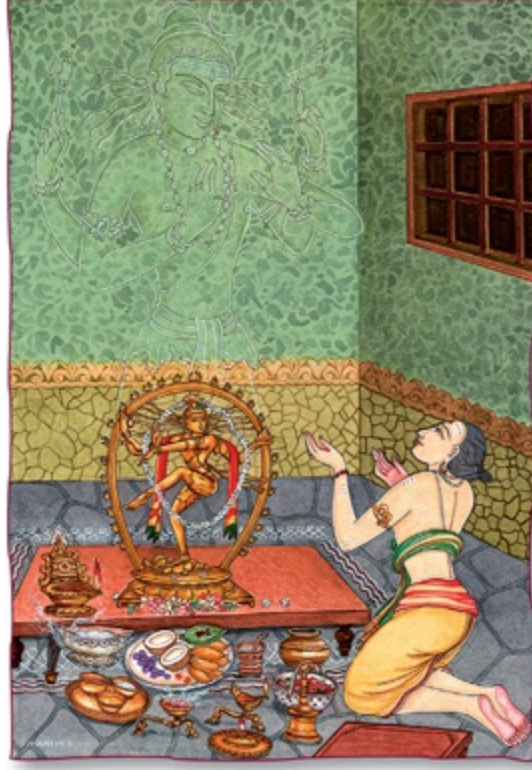
ஆலயங்களிலும் பூசையறைகளிலும் உள்ள கல் அல்லது உலோக விக்கிரகங்கள் கடவுளுக்கான வெறும் அடையாளங்கள் மட்டுமல்ல. அவை உருவங்கள். அதன் மூலம் அன்பு, சக்தி மற்றும் ஆசியும் இவ்வுலகத்தில் பிராவகமாகப் பாய்கிறது. தொலைபேசி மூலம் மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொள்வதைப் போன்று இவ்வற்புதத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். நாம் தொலைபேசி கருவியுடன் பேசுவதில்லை, மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள அதை ஒரு சாதனமாகத்தான் பயன்படுத்துகிறோம். தொலைபேசியின் உதவியின்றி தூரத்தில் உள்ளவர்களோடு நாம் பேச முடியாது. அதேபோன்று மூலஸ்தானத்திலுள்ள விக்கிரகம் இன்றி தெய்வத்தோடு தொடர்பு கொள்ள முடியாது. புனித அக்கினியில், புனித மரத்தில் ஆன்மீக விழிப்புப் பெற்ற ஒரு சற்குருவிடமும் தெய்வீகத் தன்மையை உணரலாம். நமது கோயில்களில் நன்கு கற்றுணர்ந்த சிவாச்சாரியார்கள் மூலஸ்தான விக்கிரகங்களுக்குப் பூசை செய்யும்போது கடவுளை உணரலாம். யோகா பயிற்சி அல்லது தியானம் மூலம் நம்மில் ஆண்டவனை உணரலாம். யோகா என்றால் இறைவனோடு ஒன்று சேர்தல் என்று பொருள். வழிபடும் கடவுளின் உருவங்கள் நமது பக்திக்கும் வழிபாட்டுக்கும் நம்மை ஒருமுகமாக்க உதவுகிறது.

வேறொரு முறையில் விளக்க வேண்டுமானால் விக்கிரகங்களை வழிபடுவதால் இறைவன் எல்லா இடத்திலும், எல்லா பொருள்களிலும் கல், கட்டை, ஜிவராசிகள் அல்லது மனிதர்களிடத்தும் இருக்கிறார் என்ற உண்மையை இந்துக்கள் நம்புகிறார்கள் என்று கூறலாம். ஒரு ஜடப் பொருள் மூலம் தெய்வீகம் தோன்றும் என்று நம்புவதில் வியப்பொன்றுமில்லை. இந்துக்கள் கடவுளை, கல்லில், நீரில், நெருப்பில், காற்றில், ஆகாயத்தில், அவரவர் ஆன்மாவின் உள்ளே காண முடியும். சில இந்துக் கோயில்களில் உள்ள மூலஸ்தானத்தில் விக்கிரகங்கள் கிடையாதென்பது உண்மைதான். ஆனால் அங்கே, ஒரு சின்னம், சில எழுத்துக்களும் வரைபடங்களும் கொண்ட அற்புத யந்திரமாக இருக்கின்றது. எப்படியிருப்பினும் விக்கிரக உருவக் காட்சி பக்தனின் வழிபாட்டை உயர்த்துகிறது.

விரிவான விளக்கம்: பக்தன் இந்து சமயத்தின் சின்னம் அல்லது உருவம் ஆகியவற்றைக் கடந்த நிலையை அடைந்தால் இந்து சமயத்தின் இறுதி நோக்கத்தை எய்த முடியும். இது யோகிகளின் இலக்காகும். இதனால் இந்து சமயம் உலகத்தின் மற்ற சமயங்களைவிட குறைந்த உருவ வழிபாடு கொண்டதாகத் திகழ்கிறது. எல்லாம் கடந்த, காலம் கடந்த, உருவமில்லா, காரண மில்லா உண்மை ஆகியவற்றை அதிகம் அறிந்த சமயங்கள் ஒன்று கூட இல்லை என்று கூறலாம்.

அல்லது அதிக சின்னங்கள் கடவுளைப் பிரதிநிதித்து இறைவனை உணர
தயாராயின என்றும் கூற முடியாது.

நகைச்சுவையாகக் கூறுவோமேயானால் இந்துக்கள் சிலையை வழிபடுபவர்கள்
அல்ல. ஓர் இந்து ஒன்றும் செய்யாமல் சோம்பலாக வழிபாடு செய்வதை நான்
கண்டதில்லை. அவர்கள் மனவலிமையுடனும் பக்தியுடனும் தவறாமலும்,
உறுதியுடனும் வழிபடுவர். நமது வழிபாட்டு முறையில் எதுவும் பயன் இல்லாதது
என்று ஒன்றுமில்லை.

ஒரு பக்தன் நடராஜப் பெருமானின் வெண்கல விக்கிரகத்தின் உள்ளும் அதற்கப்பாலும் நோக்கும்போது
அவரது ஆன்மீக ஒளி உடலைக் காண்கிறார். அவர் இந்து பாரம்பரிய உடை உடுத்தியுள்ளார். அவர் தனது
வீட்டுப் பூசையறையில் அன்றாட பூசையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். சமஸ்கிருத மந்திரங்கள்
கூறுகிறார், பழங்கள், தீர்த்தம், மலர்கள், நறுமண ஊதுபத்தி மற்றும் விளக்குடன் மிகப் பக்தியுடன்
இறைவனின் ஆசி பூசைமாடத்திலுள்ள புனித உருவத்தின் மூலம் அனுப்பப்படும் என்று வழிபடுகிறார்.

ஆனால் "செதுக்கப்பட்ட உருவங்களைப்" பற்றிய கேள்விகள் இருக்கின்றன.
எல்லாச் சமயங்களிலும் புனிதச் சின்னங்கள் மூலம் உலக வாழ்க்கைக்குப் பக்திப்
பிராவகம் பாய்கிறது. அவற்றுள் சில வருமாறு: கிறிஸ்தவர்களுக்கு சிலுவை
அல்லது மாதா மேரி மற்றும் புனித திரோசா சிலை, இஸ்லாமியர்களுக்கு
மெக்காவின் புனித காபா, சீக்கியர்களுக்கு ஆதி கிரந்தம், இந்தியாவிலுள்ள
அமிர்தசரஸ் பொற்கோயிலில் பேணப்பட்டு வருகிறது, யூதர்களுக்கு வட்ட
வளைவும் தோராவும், புத்தர்களுக்கு தியான நிலையில் அமர்ந்துள்ள புத்தர்
உருவம், வட அமெரிக்க இந்தியர்களின் குல மரபுச் சின்னம் (விலங்கு), பாகன்
நம்பிக்கை, அனைத்துச் சமயங்களிலுமுள்ள அருளாளர்கள் படைத்த கைவினைப்
பொருட்கள் முதலியன அடங்கும். இம்மாதிரியான அடையாளங்களும்
செதுக்கப்பட்ட உருவங்களும் அந்தந்த சமயங்களைப் பின் பற்றும் மக்களால்
மதிப்புமிக்கதாகக் கருதப்படுகிறது. இவ்வாறான சமய வாதிகள் அனைவரும் சிலை
வழிபாடு செய்கிறவர்களா? இதற்குப் பதில் ஆம் என்பதும் இல்லை என்பதும் தான்.
எங்களது பார்வையில் உலகத்தின் முக்கிய மதங்கள், சிலை வழிபாட்டினை அறிவுப்

பூர்வமான, அற்புமான செய்முறைக்குரியது என்ற கருத்தினைப் பகிர்ந்து
கொள்கின்றன.

சமயச் சின்னங்கள் மற்றும் வடிவங்கள் மூலம் மனிதனின் துன்பங்கள்
தானாகவே மனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுகின்றன. சமய வடிவங்களையும்
சின்னங்களையும் உயர்வாக மதிக்கும் தன்மை, புனிதத் தன்மையையும் மற்றும்
ஆன்மீக ஞானத்தையும் தூண்டுகிறது. கிறிஸ்துவ மத அடிப்படைத் தத்துவ
வாதிகள் (நீடு நிலைக் கொள்கையர்) கூட எல்லா வகையான உருவ
வழிபாட்டையும் கத்தோலிக்கர்களின் தேவாலயங்கள், மற்றும் பேராயர்
ஆட்சியுள்ள தேவாலயங்கள் உட்பட மறுக்கிறார்கள். தங்களின் புனித நூலான
பைபலை அவமதிப்பவர்களை வெறுக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் அதைப்
புனிதமாகக் கருதுகிறார்கள். இவர்களின் கூற்றை நோக்கும்போது அவர்களது
பைபலும் இந்துக்களின் புனிதச் சின்னங்களும் ஒரே மாதிரியான
மதிப்புடையதாகும்.

இந்துக்கள் புலால் உண்ணுவதை மறுக்கப்படுகின்றனரா?

இந்துக்கள் உயிர் வாழ்க்கைக்கு, மற்ற உயிர்களுக்கு மிகக் குறைந்த துன்பம் தரும் வகையில் சைவ உணவு மட்டும்

உண்ணும்படி கற்பிக்கின்றனர். ஆனால் தற்காலத்தில் எல்லா

இந்துக்களும் சைவ உணவு உண்பவர்களாக இல்லை.

நமது சமயம் கடுமையான விதிகளான "செய்ய வேண்டியவை, செய்யத் தகாதவை" என்பன போன்றவற்றினைச் சார்ந்திருக்கவில்லை. நமது சமயத்தில் கட்டளைகள் இல்லை. இந்து சமயம் நமது உடலுக்கு என்ன கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க ஞானத்தை நமக்கு கொடுத்துள்ளது. ஏனெனில் இப்பிறவியில் நமக்கு ஒரே உடல் தான். சைவ உணவு உண்பவர்கள் வட இந்தியாவை விட தென் இந்தியாவில் அதிகமானோர் உண்டு. ஏனெனில் வட இந்தியாவின் சீதோஷ்ணம் மற்றும் கடந்த கால இஸ்லாமியர் செல்வாக்கும் காரணமாகிறது.

அர்ச்சகர்களும் சமயத் தலைவர்களும் கண்டிப்பாக சைவமாக இருக்கிறார்கள். மிகவுயர்ந்த புனிதத் தன்மையைக் காக்கவும் ஆன்மீக உணர்வும் கொண்டு அவர்களின் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றவும் அவர்களது இயல்பான தூய்மையைத் தூண்டவும் முடிகிறது. பொதுவாக இராணுவத்தினரும் சட்ட அமலாக்கப் பிரிவினரும் சைவமாக இருப்பதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யும் பொருட்டு சற்று மூர்க்கமாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. யோகப் பயிற்சி செய்யவும் தியானப் பயிற்சியில் வெற்றி காணவும் கண்டிப்பாக சைவமாக இருக்க வேண்டும். தாங்கள் செய்ய வேண்டியதைத் தீர்மானிக்க தங்கள் அறிவைப் பயன்படுத்த ஞானம் உண்டு. இன்று இருபது விழுக்காட்டு இந்துக்கள் சைவமாக இருக்கிறார்கள்.

விரிவான விளக்கம்: இது மனத்தைத் தொடும் ஒன்றாகும். யார் கேட்கிறார்கள்? அவர்களது பின்னணி, எவ்வாறு வளர்க்கப்பட்டார்கள் என்பதைப் பொறுத்து பல வழிகளில் தக்கவாறு பதிலளிக்கலாம் இயங்கலாம். இத்தகைய கேள்விகளுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட விதியான அகிம்சை ஓர் இந்துவின் பதிலின் அடிப்படையாகும். அகிம்சை என்பது ஒருவருக்கு அல்லது ஓர் உயிருக்கு உடலால், மனத்தால், உணர்ச்சியால் வன்முறை செய்யக்கூடாது என்பதாகும். வன்முறையை கடுமையாக எதிர்ப்பவர் இயல்பாகவே சைவ உணவுக்கு மாறிவிடுகிறார். எல்லவற்றிற்கும் மேலாக அவரவர் மனசாட்சியே நல்ல ஆசானாகிறது.

நாம் இறைச்சி, மீன், கோழி, முட்டை ஆகியவற்றை உண்ணும் பொழுது அவற்றின் அதிர்வுகளை நாம் கிரகிப்பதால் நம் உடலின் நரம்பு மண்டலங்களில் போய்ச் சேர்கின்றன. இவை இரசாயனமாகி நமது மன உணர்வுகளை மாற்றுகிறது. கீழ்நிலை குணங்களான பயம், கோபம், பொறாமை, குழப்பம், ஆத்திரம் போன்றவற்றிற்கு ஆளாகிறோம். பல இந்து சுவாமிகள் பின்பற்றுகிறவர்களுக்குத் தீட்சை பெருவதற்கு முன் சைவமாக மாறும்படியும் அதன் பிறகு அதனை விடாமல் கடைப்பிடிக்கும்படியும் ஆலோசனை

கூறுகிறார்கள். ஆனால் பலர் தீட்சை பெறாதவர்களை சைவமாக மாற்றும்படி வலியுறுத்துவதில்லை. அசைவமாயிருப்பவர்களைவிட சைவமாயிருப்பவர்களின் குடும்பத்தில் குறைந்த பிரச்சனைகள் இருப்பதை சுவாமிகள் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

புகழுக்குறிய திருமறைகள் இறைச்சி உண்பதை எதிர்க்கின்றன. யஜுர் வேதம் (36.18) பூமியில் நீரிலும் வெளியிலும் வாழும் எல்லா ஜீவராசிகளிடமும் அன்பைப் பொழிய வேண்டுமெனக் கூறுகிறது. 2,200 ஆண்டுகக்கு முற்பட்ட நன்னெறிகளின் கருவூலமான திருக்குறள் கூறுகிறது: வேறொரு உயிரைக் கொன்று கிடைத்தது தான் அந்த இறைச்சி என்று மனிதன் உணர்ந்தால் அதை உண்ண மாட்டான்.

சந்தையில் வியாபாரி பழங்கள், காய்கறிகள், தானியங்கள், வாசனைத் திரவியங்கள் மற்றும் இனிப்புப் பண்டங்கள், புகழ் பெற்ற சமையல் வல்லுனர்களால் சமைக்கப்பெற்ற சிற்றுண்டிகள் விற்கின்றனர். இந்துக்கள் புலால் உண்ணுவதற்கு எதிரான காரணங்களை நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். சிலர் முழுமையாக கைவிட்டு விட்டனர். சுவையான ஆரோக்கியமான சைவ உணவு இருக்கும் போது புலால் வேண்டுவதேன்?

.....

"உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்."

(குறள் 257), மனுதர்ம சாஸ்திரம் கூறுகிறது:

"துன்புறுத்திக் கொன்று கிடைத்த இறைச்சியைப்பற்றி நன்கு சிந்தித்துப் பார்ப்பவர்கள் புலால் உண்ண மறுப்பார்கள். உணவு தூய்மையாயிருந்தால் நமது மனமும் இதயமும் தூய்மையாயிருக்கும்.

இந்துக்கள் இதற்காகவும் மற்ற விஷயங்களுக்காகவும் வழிகாட்டியாக அவர்களது சொந்த குரு, சமூகத் தலைவர்கள், அவர்களது சொந்த மனசாட்சி மற்றும் புலால் மறுப்பதால் விளையும் நன்மைகள் பற்றிய அறிவு முதலியவற்றை வழிகாட்டியாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். முழு சைவ உணவை உண்டு மகிழ்கிறார்கள். சில நல்ல இந்துக்களும் அசைவ உணவு உண்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். அவ்வாறே சில இந்துக்கள் சைவமாக இருந்தும் அவ்வளவாக

நல்லவர்களாக இருப்பதில்லை.

இன்று அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் சைவமாக உள்ளனர். ஏனெனில் அவர்கள் நீண்ட ஆயுளுடன் ஆரோக்கியமாக இருக்க விரும்புகின்றனர். புலால் உண்ணுவது அதிகரிப்பதால் தான் வன்முறை அதிகரித்து வருகிறது, அதைத் தவிர்க்கலாம் என்ற மன போக்கிற்காக சைவமாகின்றனர். சைவ உணவு பற்றி நல்ல நல்ல புத்தகங்கள், Diet for a New America by John Robbins போன்றதும் சஞ்சிகை Vegetarian Times. மற்றும் புலால் உண்ணுபவருடனான வாதங்களை வெற்றி கொள்ளும் விதம் சம்பந்தமான நூல் How to Win an Argument with a Meat-Eater by Mr. Robbins. இப்புத்தகத்தின் 43 அத்தியாயத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்துக்களுக்கு பைபல் (திருமறை) உண்டா?

நமது "பைபலை" வேதம் என்கிறோம். வேதம் என்றால் ஞானம். அது நான்கு தொன்மையான புனித திருமறைகளைக்

கொண்டதாகும். இறைவனிடமிருந்து வெளிப்பட்ட அவற்றை இந்துக்கள் பெரிதும் மதிக்கிறார்கள்.

தாவோ சமைத்தவர்களுக்கு தா தே சிங், புத்தர்களுக்கு தம்மபாதம், சீக்கியர்களுக்கு ஆதிகிரந்தம், யூதர்களுக்கு தோரா, கிறிஸ்தவர்களுக்கு பைபல், இஸ்லாமியர்களுக்கு குரான் - இந்துக்களுக்கு வேதங்கள் புனித நூலாகும். நான்கு வேதங்களாவன: ரிக் வேதம், யஜுர் வேதம், சாம வேதம், அதர்வன வேதம் ஆகியன. 100,000 சுலோகங்கள் உள்ளன. பூவுலக பக்தி முதல் மேலான தத்துவங்கள் வரை வேதங்கள் தெரிவிப்பது ஞானமாகும். அதன் சொற்களும் ஞான்மும் இந்து எண்ணம், சடங்குகள் மற்றும் தியானம் முதலியவற்றில் ஊடுருவி உள்ளன. வேதங்கள் இந்துக்களுக்கு அதிகாரத்துவம் கொண்ட அடிப்படையான திருமறையாகத் திகழ்கிறது. இவற்றிலுள்ள பழைமையான பகுதிகள் கி.மு. 6,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவையாகும். பெரும்பாலான வரலாறுகள் வாய் வழி கூறப்பட்டு வந்து சமஸ்கிருதத்தில் பல்லாயிரமாண்டுகளுக்கு முன்னால் எழுதப்பட்டன. உலகின் நீண்ட மிகபழமையான திருமறையாகும். வேதங்கள் பழங்கால இந்திய சமுதாயத்தின் அபூர்வமான கதவுகளைத் திறக்கச் செய்து வாழ்வின் புனிதத் தன்மையையும் இறைவனோடு ஒன்றித்திருத்தலையும் அறிவிக்கிறது.

விரிவான விளக்கம்: நெடுங்காலத்துக்கு முன்னாலிலிருந்து இன்று வரை வேதங்களே கோட்பாடுகளின் (கொள்கை) அதிகாரத்துவம் கொண்ட ஒன்றாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டு மக்களின் வழிபாடு, கடமை மற்றும் ஞானம் பெறவும் வழிக்காட்டுகிறது. வேதங்கள் தியான நிலையும் தத்துவங்களும் இலட்சக்கணக்கான துறவிகளுக்கும் கோடிக்கணக்கான இந்துக்களுக்கும் மண்டல மையமாகத் திகழ்கிறது. அவற்றின் செய்யுளடிகள் ஒவ்வொரு நாளும் ஆலய நித்திய பூசையிலும் மற்ற சடங்குகளிலும் குருக்கள் முதல் சாதாரண மனிதர்கள் வரை மனனமாக ஓதப்படுகின்றன. அனைத்து இந்துக்களும் வேதங்களை முழுமனத்தோடு ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இருப்பினும் ஒவ்வொன்றும் தேர்ந்தெக்கப்பட்டதாகவும் சுதந்திரமாக அதிக அளவில் விளக்கம் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் விளங்குகிறது. கால ஒட்டத்தில் சகிப்புத் தன்மை கொண்ட இந்தப் பற்று இந்து தர்மத்தின் பல்வேறுபட்ட கருத்துகளை உருவாக்கியிருக்கின்றது. நான்கு வேதங்கள் ஒவ்வொன்றும் நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது: 1 ஸமித்துக்கள் (பக்திப் பாடல்களின் சேகரிப்பு) 2 பிராமணம் (பூசைக்கான குறிப்புகள்) 3 ஆரண்யம் (காடு சம்பந்தமான ஆய்வு) 4 உபநிடதங்கள் (ஞானவிளக்கம்) ஸமித்துக்களும் பிராமணியமும் கடவுள் எங்கும் உள்ளவர் என்றும் எல்லாம் கடந்தவர் என்றும் சடங்கு பூர்வ வழிபாடு, ஆன்மீக உலகத்தோடு

தொடர்பு கொள்ள மந்திரம் மற்றும் பக்திப் பாடல்கள் முதலியவற்றை விளக்குகின்றன. பக்திப்பாடல்கள் இறைவனையும் இறைத்தன்மை கொண்டதான சூரியன், மழை, காற்று, நெருப்பு அதிகாலை போன்ற இயற்கையையும் திருமணம், சந்ததியனர், வளமை, இசைவுபட வாழ்தல், பாதுகாப்பு உள்ளூர் சடங்குகள் மேலும் பலவற்றிற்காக பிரார்த்திக்கவும் உதவுகின்றன.

வேதங்கள் இறைவனால் ஞானம் பெற்ற துறவிகள் அல்லது ரிஷிகள் மூலம் அருளப்பட்ட திருமறைகளாகும். இந்நான்கு வேதங்களையும் நான்கு ரிஷிகளுக்கு சிவபெருமான் அளிப்பதை இப்படம் விளக்குகிறது. இந்தப் புனித ஞானம் செவிவழியாக வரலாற்றுக்காலம் தொடங்கிக் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. இறுதியாக ஞானத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் பாதுகாக்கவும் பணை ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதப்பட்டது.

ஆரண்யமும் உபநிடதமும் ஆன்மாவின் பரிணாமப் பயணம், யோகியின் தத்துவப் பயிற்சிக்கும் எல்லா ஆன்மாக்களின் விதிப்படி இறைவனோடு ஒன்றித்திருத்தலுக்கு முதலிடம் கொடுக்கிறது. இன்று வேதங்கள் சமஸ்கிரதம், ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, ஜெர்மனி, மற்றும் பல மொழிகளில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. புகழ்பெற்ற உபநிடதங்கள் அதிகமாகத் திறம்பட மொழியாக்கம் செய்யப்படுவனவாகத் திகழ்கின்றன.

வேதங்கள் அறிவுறுத்துகின்றன:

"உண்மையை புறக்கணிக்காதிருக்கட்டும், தர்மம் புறக்கணிக்காதிருக்கட்டும், நலன்கள் புறக்கணிக்காதிருக்கட்டும், நல்ல பேறுகள் அல்லது வளம் புறக்கணிக்காதிருக்கட்டும், கற்றலும் கற்பித்தலும் புறக்கணிக்காதிருக்கட்டும், இறைவனுக்கும் நமது முன்னோர்களுக்கும் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகள் புறக்கணிக்காதிருக்கட்டும்." (தைத்திரிய உபநிடதம் 1.11.1) "உங்கள் தீர்மானங்களை ஒன்றுபடுத்துங்கள், உங்கள் இதயங்களை ஒன்றுபடுத்துங்கள், உங்கள் ஆன்மாக்கள் ஒன்றாவதன் மூலம் சேர்ந்து ஒற்றுமையுடனும் இசைவுடனும் வாழ முடியும்." (ரிக் வேதம் 10.191.4). இருளும் இரவும் இல்லா இடங்கள், பகல் இல்லா இடங்கள், உயிர் இல்லா இடங்கள் முதலியவற்றில் புனிதமான ஒன்று,

தனியாக, முழுமுதலாக ஆதி அந்தமில்லா இறைவன் இருக்கிறார். அங்கே நேர்த்தியான இன்ப ஒளி, அவரிடமிருந்து தொடக்கத்தில் புராதன ஞானம் விரைந்தோடி வருகிறது". (ஸ்வேப்தாஸ்வட்ர உபநிடதம் 4.18). வில்லை உபநிடதத்தின் பெரிய ஆயுதமாகக் கொண்டு அவ்வில்லில் தியானமாக கூர்மையாக்கப்பட்ட அம்பை வைக்க வேண்டும். சத்தான அதற்கு (இறைவனுக்கு) எண்ணங்களுக்குக் குறி வைத்து அழிவற்ற அதற்கு அடையாளமிடப்பட வேண்டும் என் தோழனே". (முண்டக உபநிடதம் 2.2.3)

ஏன் இந்துக்கள் பலர் நெற்றியில் பொட்டு வைத்துக் கொள்கின்றனர்?

நெற்றியில் வைத்துக் கொள்ளும் பொட்டு சமயச் சின்னமாகும். அது தெய்வீகத் தோற்றத்தைப் பிரதிபலிப்பதோடு அவர் ஓர் இந்து என்பதையும் அறிவிக்கின்றது. பெண்களுக்கு அது அழகுக்கு அணிசெய்கிறது.

இரண்டு கண்களுக்கிடையில் நெற்றியின் மத்தியில் அணியப்படும் பொட்டு அவர் ஓர் இந்து என்பதின் அடையாளமாகும். இந்தி மொழியில் பிண்டி என்றும் சமஸ்கிரதத்தில் பிண்டு என்றும் தமிழில் பொட்டு (திலகம்) என்றும் அழைப்பார்கள். பழங்காலத்தில் இந்து ஆண்களும் பெண்களும் பொட்டு வைத்துக் கொள்வார்கள். அவர்கள் கடுக்கன், கம்மல் போன்ற காதணியையும் அணிந்து கொள்வார்கள். தற்காலத்தில் பெண்கள் மட்டுமே பொட்டு வைத்துக் கொள்கின்றனர்.

பொட்டுக்கு பொருள் மறைபொருளாகக் கூறுமிடத்து அது ஆன்மீக மூன்றாவது கண்ணாக ஆன்மீகக் காட்சி தரும் ஞானக்கண்ணாகப் பிரதிபலிக்கிறது. நமது பௌதிகக் கண்ணால் பார்க்க முடியாததை அந்த மூன்றாவது கண் (ஞானக்கண்) காணும். இந்துக்கள் யோகத்தின் மூலம் அகக் காட்சியைக் காணத் தட்டி எழுப்புகின்றனர். நெற்றியில் வைக்கப்படும் பொட்டு இதை நினைவூட்டி ஆன்மீகக் காட்சியைக் காணவும் வளப்படுத்திக் கொள்ளவும் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையின் உள் உலக செயல்பாடுகளை நன்கு அறிந்து கொள்ளவும் உதவுகிறது. எதையும் பௌதிக ரீதியில் பார்க்காமல் மனக்கண்ணால் காண வேண்டும். பிண்டி எனப்படும் பொட்டு சிந்தாரம் எனப்படும் சிவப்பு நிறத் தூளாகும். பாரம்பரிய முறைப்படி மஞ்சளுடன் எலுமிச்சை சாறும் கலந்து செய்யப்படுகிறது. சந்தனம் அல்லது ஒப்பனைப் பொருளாலும் பொட்டு வைத்துக் கொள்வர். நெற்றியில் வைத்துக் கொள்ளும் ஆன்மீக பொட்டைத் தவிர்த்து நெற்றியில் வைத்துக் கொள்ளும் பொட்டு, திலகம் என்று சமஸ்கிரதத்தில் கூறப்படும். திலகத்தில் பலவகை உண்டு. நெற்றியில் வைக்கப்படும் ஒவ்வொரு வகைப் பொட்டும் இந்து சமயத்தின் குறிப்பிட்ட பிரிவைப் பிரதிபலிக்கிறது. நமக்குள் முக்கிய நான்கு பிரிவுகள் உண்டு. அவை, சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், சுமார்த்தம் ஆகியன. உதாரணத்துக்கு வைஷ்ணவ இந்துக்கள் V வடிவிலான திலகம் அணிவர். இது வெண்மையான திருமண்ணால் செய்யப்படுகிறது. இந்துக்களில் பலர் முக்கியமாக சமய நிகழ்வுகளில் மிகக் கவர்ச்சியான திலகம் அணிவர். பொது இடங்களிலும் பலர் எளிய பொட்டு அணிந்து அவர்கள் இந்துக்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இம்மாதிரியான பொட்டு அல்லது திலகம் அணிவதால் அவர் இந்து சமயத்தின் எப்பிரிவைச் சார்ந்தவர் என்பதைத் அறிந்து கொண்டு அவரோடு எப்படி உரையாட வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்துப் பெண்களுக்கு நெற்றியில் அணியப்படும் பொட்டு அவர்களுக்கு அழகைத் தரும் ஓர் அடையாளமாகும். ஒரு காலத்தில் ஐரோப்பிய அமெரிக்கப்

பெண்கள் கண்ணத்தில் வைத்துக் கொண்ட கறுப்புப் புள்ளியைப் போன்றதல்ல இது. சிவப்பு நிறப் பொட்டு அல்லது பிண்டி திருமணமானப் பெண்களைக் குறிக்கும். கறுப்புப் பொட்டு திருமணத்திற்கு முன்னர் கெட்ட கண்களின் தாக்கத்தைத் தவிர்க்க அணியப்படுகிறது. பெண்கள் அணியும் சேலைக்கு ஏற்றவாறு பொட்டின் வர்ணத்தை ஃபேஷனுக்காகவும் அணிந்து கொள்வார்கள். அமெரிக்கத் தொலைக்காட்சிகளில் நடிகைகளும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட பொட்டு அல்லது பிண்டியை அணிகிறார்கள்.

மனிதர்கள் முகத்தையும் உடலையும் வண்ணத்தால் அலங்கரித்துக் கொள்வது சர்வதேச அளவில் நடைபெறும் ஒன்றாகும். ஒரு பிரிவினரின் கலாச்சாரம், நம்பிக்கை மற்றும் அடையாளம் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது. நெற்றியில் அணியப்படும் பொட்டு தான் ஒரு இந்து என்று பெருமையாகக் கூறச் செய்கிறது. மேலும் ஐம்புலன்களுக்கு அப்பால் காணும் அகக் காட்சியையும் குறிக்கிறது. இங்கே ஒரு பெண் தன் சகோதரிக்கு நெற்றியில் பொட்டு வைப்பது ஒவ்வொரு நாளும் நடைபெறும் எளிமையான நிகழ்வாகும்.

விரிவான விளக்கம்: குறிப்பிட்டச் சமயத்தைச் சார்ந்த ஆணும் பெண்ணும் தங்களை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ள விரும்பினால் வெவ்வேறான சமயச் சின்னங்களை அணிவார்கள். பெரும்பாலும் இலை அவர்களின் கோயில்களில், தேவாலங்களில், யூதர் திருக்கோயில்களில் ஆசீர்வதிக்கப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவர்கள் சிலுவையைக் கழுத்தில் அணிகிறார்கள். யூத இளைஞர்கள் சமயத் திருமறை வாசகங்கள் கொண்ட தோல் பையையும் "யார்முல்க்கா" எனப்படும் வட்டக் குல்லாவையும் அணிவார்கள். சீக்கியர்கள் தங்கள் முடியை தலைப்பாகையில் மறைத்துக் கொள்வார்கள். முஸ்லிம் பெண்கள் தங்கள் தலையை "ஹஜிப்" எனப்படும் முக்காடிட்டு மறைத்துக் கொள்வார்கள்.

ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, ஐரோப்பா, மற்றும் உலகத்தின் பிற நாடுகளில் இருக்கும் நீங்கள் பிண்டி எனப்படும் பொட்டு வைத்துக் கொள்ள வெட்கப்படாதீர்கள். நெற்றியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொட்டு நீங்கள் விசேஷமானவர், ஆதியந்தமில்லாத கடவுள் உண்மையை அறிந்த இந்து என்று உங்களை மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும். நீங்கள் வேறு நாட்டவர்

அல்லது வேறு சமயத்தவர் என்று தவறாகப் புரிந்து கொள்ள அல்லது அவ்வாறு நினைக்கச் செய்யாது. நெற்றியில் அணியப்படும் புனிதப் பொட்டு இந்துக்களை முஸ்லிம்களிடமிருந்து வேறுபடுத்தி அடையாளம் காட்டும். நெற்றியில் அணியும் பொட்டின் அர்த்தம் என்ன என்று கேட்டால் பயப்படக் கூடாது. அவ்வாறு கேட்பவர்களுக்கு நல்ல பதில் கூற இப்பொழுது உங்களுக்கு நிறையத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. அநேகமாக இதையொட்டி உங்கள் சமயத்தைப்பற்றி மேலும் பல கேள்விகளுக்கு வழிவகுக்கலாம். சிறுவர் சிறுமியர், ஆண்கள், பெண்கள் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப சிறியதாகவோ பெரியதாகவோ பொருத்தமான வேளைகளில் எப்போதும் பொட்டு இட்டுக்கொள்ள வேண்டும். மற்றவர் முன்னால் நமது சமயத்தைப்பற்றி அதிகக் கர்வம் அல்லது செருக்குக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. வணிக உலகத்தில் பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் அணிந்திருக்கும் சிலுவையைக் கழற்றி விடுவதை நாம் காண்கிறோம். சில சமூகத்தவர்களும், கல்விக் கூடங்களும் சமயச் சின்னங்கள் அணிவதை முழுமையாகத் தடைசெய்கிறார்கள்.

இந்து சமயத் தெய்வங்கள் உண்மையில் திருமணம் செய்து கொண்டார்களா?

நமது பழங்கதைகளில் கடவுள் தனது துணைவியுடன் இருப்பதாகக் காட்டப்படுவது உண்மைதான். இருப்பினும் ஆழ்ந்த தத்துவார்த்தமாகக் காண்போமனால் முழுமுதற் கடவுளும் மற்ற தெய்வங்களும் ஆணும் அல்ல பெண்ணும் அல்ல. ஆகவே அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை.

பெரும்பாலும் கிராமங்களில் கடவுளை ஆணாகக் கருதுகிறார்கள். கடவுளின் ஆற்றல் அல்லது சக்தி அவரது துணைவியாக உருவகஞ் செய்யப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக விஷ்ணுவும் லட்சுமியும் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது. இந்து கோயில்கள், கலைகள் மற்றும் பழங்கதைகள் கடவுள் எல்லா இடங்களிலும் நேசிக்கப்படும் தெய்வீக தம்பதியராகக் காட்டப்படுகிறார். இருப்பினும் தத்துவார்த்தமாகவும் கவனமாகவும் கூறப்படுவது யாதெனில் கடவுளும் கடவுளின் ஆற்றலும் ஒன்று என்பதாகும். பிரிக்க முடியாத தெய்வீக ஜோடி கடவுளுடன் ஒன்றித்திருத்தலை விளக்குகிறது.

இந்து சமயம் பலபடிநிலைகளில் பலவகை மனிதர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது. பெரிய பெரிய தத்துவங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத கல்வியறிவற்ற மக்களுக்கு கதைகள் மூலம் இந்து சமயம் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு இந்து சமுதாயத்துக்கும் கோயிலே மையமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் கோயிலையும் அதிலுள்ள தெய்வத்தையும் ஒருமுகமாகக் காண்கிறார்கள். இத்தகைய கதைகளில் தெய்வங்களே முக்கிய பாத்திரங்களாக இருக்கின்றனர். மேலான தத்துவங்களை அறிந்த இந்துக்கள் தனக்குள்ளும் கோயில்களில் வழிபடும்போதும் அவர் இருப்பதை உணருகின்றனர். எளிய மக்கள் தங்களை இறைவனாகவும் அல்லது இறைவியாகவும் இருக்க முயற்சிக்கின்றனர். இத்தகைய கதைகளை புராணங்கள் என்று கூறுவர். குழந்தைகள் வளர்ந்து வரும்போது அக்கனி குண்டத்தைச் சுற்றி உட்கார்ந்து நடனம், நாடகம், மற்றும் கதை கூறுதல் போன்றவற்றிற்கு அடிப்படையாகத் திகழ்கிறது இப்புராணங்கள். இக்கதைகள் குடும்பம் எப்படி வாழவேண்டும், குழந்தைகள் எப்படி வளர்க்கப்படவேண்டும் என்பதையும் மற்றும் பலவற்றைப்பற்றியும் விளக்குகின்றன. அச்சு இயந்திரம் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன் சில நூல்களே இருந்தன. ஆகவே இந்து சமயம் வாய்மொழியாகக் கதைகள், நீதிக் கதைகள் கூறி கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. குழந்தைகளுக்கான வன்முறைக் கதைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவையாக இருப்பினும் பெருமளவிலான புராணக்கதைகள் நன்மை தரக் கூடியனவாக இருக்கின்றன.

விரிவான விளக்கம்: இந்து சமயத்தின் மேலான தத்துவங்களைப் படிப்பவர்கள் கடவுள் ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல என்பதை அறிவார்கள். யோகத்தின் மறைபொருளான நோக்கம் கடவுளைப் போன்ற நிலையை எய்துவதாகும். ஆண் பெண் மின்னோட்டம் கலத்தல், இடை பிங்கள் நாடிகள் ஆன்மீக

மின்னோட்டத்தில் கலத்தல், சுஷமுனா ஒவ்வொருவரின் முல்லந்தண்டின் மத்தியில் நடைபெறுவதன் மூலமே இது முழுமை பெறும்.

தெய்வங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டார்கள் என்றும் அவர்கள் முழுமையாக தங்களுக்குள் தான் இருக்கிறார்கள் என்றும் இந்துக்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஒற்றுமை சிவபெருமான் பாதி ஆணாகவும் பாதி பெண்ணாகவும் மரபுவழி அமைந்த அர்த்தநாரீஸ்வரர் விக்கிரகத்தின் வழி காணப்படுகிறது. போதனைகளிலும் சிவனும் சக்தியும் ஒன்றெனவும் சக்தி சிவனின் ஆற்றல் எனவும் கூறப்படுகிறது. சிவபெருமான், தந்தையாக, தாயாகக் கடவுளாக மிகவும் நேசிக்கப்படுகிறார். ஆனால் உடலுறவு உறுப்புக்கள் மற்றும் திருமண உறவுகள் யாவும் பெளதிக மற்றும் உணர்ச்சி உலகமாகும். ஆனால் தெய்வங்கள் இவற்றிற்கும் அப்பால் உள்ள படிநிலையினைத் தாண்டி இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் ஆன்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல என்று கூறப்படுகிறது.

வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து இறைவனை அர்த்த நாரீஸ்வரர், பாதி ஆணாகவும் பாதி பெண்ணாகவும் காண்கிறார்கள். சிவபெருமான் வலப் பக்கம் ஆணாகவும் இடப்பக்கம் பெண்ணாகவும் இருக்கிறார். இந்தத் தெய்வீகக் காட்சியான தாய் தந்தை கடவுள், பழங்கதைகளில் (புராணக்கதைகள்) கூறப்படும் பிரசித்திப் பெற்ற திருமணம் போன்றவற்றைக் கலைந்து இறைவனும் இறைவியும் அதாவது இறைவனும் சக்தி ஒன்றெனப் பிரகடனப்படுத்துகிறது.

.....

தெய்வங்களைப் பற்றிய புராணக் கதைகளுக்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டாமென்று நவீன கால சுவாமிகள் வலியுறுத்தி வருகின்றனர். இப்புராணங்கள் இன்றைய உலகுக்கு ஏற்றவையல்ல. புராணங்கள் தவறான பாதைக்கு இட்டுச் செல்வதோடு குழப்பம் மூட்டுபவைகளாகவும் இருப்பதால் குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கக் கூடாது. அதற்கு பதிலாக வேத உபநிடதங்களின் உயர் தத்துவங்கள் பற்றியும் இந்துவின் உண்மை உணர்தல் பற்றிய அறிவை ஆழப்படுத்திக் கொள்ள ஊக்கமூட்டப்பட வேண்டும்.

மற்ற சமயத்தவர்கள் இந்து சமயத்தைக் குற்றம் கூறி "காமிக்குத்தக" சமயம்

என்றும் கூறுகின்றனர். தெய்வங்களின் திருமணம் போன்ற தவறான கருத்துக்கள் நிலைத்திருக்க மற்றவர்களுக்குக் கூறி வருவதை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. மற்ற சமயங்கள் காலத்துக்கு ஏற்ப எதையும் சரி செய்து கொள்கின்றன.

இந்து சமயமும் அவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும். கடவுள், ஆன்மா மற்றும் உலகத்தைப் பற்றிய கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க முன்வர வேண்டும். பதில்கள் நியாயமானதாக, புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக, குழந்தைகளும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக, முறையானதாக, அறிவுப் பூர்வமாக, கண்டிப்பாக நமது திருமறையில் கூறப்பட்டப்படியும் மரபுப்படியும் இருக்க வேண்டும். தொழில்நுட்ப யுகத்துக்கு இது மிகவும் அவசியமாகும். இந்து சமயம் எதிர் கால சமயமாதலால் இது மிக அவசியம் கடந்த காலத்துக்காக அல்ல.

ஜாதியைப் பற்றியும் தீண்டாமையைப் பற்றியும் கூறப்படுவதென்ன?

ஜாதி என்பது இந்திய சமூகத்தில் செய்யும் தொழிலைப் பொறுத்துப் பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்து வரும் ஒரு பிரிவாகும். கீழ்ச் சாதி அல்லது தாழ்ந்த பிரிவினர் தீண்டத்

தகாதவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டு பாகுபாடு காட்டி, தவறாக நடத்தப்படுகிறார்கள். இந்தியாவில் ஜாதியைப் பொறுத்து பாகுபாடு காணல், தூற்றுதல் மற்றும் அவமதித்தல் சட்டப்படி குற்றமாகும்.

ஜாதி என்பது பரம்பரையாக இருந்து வருவது. இந்திய சமூகத்தில் இரு பிரிவுகள் உண்டு. முதலாவது பிரிவு வர்ணம். இது சமூகத்தில் உள்ள நான்கு பிரிவுகளாகும். அவை தொழிலாளர்கள், (சூத்திரர்கள்) வணிகர்கள் (வைசியர்கள்) சட்டம் உண்டாக்குபவர்கள்/ஆட்சியாளர்கள் (க்ஷத்திரியர்கள்) மற்றும் குருக்கள்/கோயில் பூசகர் (பிராமணர்கள்). இரண்டாவது பிரிவு ஜாதி. ஆயிரக்கணக்கான தொழில்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரிவு அல்லது கழகங்கள். கழகத்திலுள்ளோர் ஒரே தொழில் புரிகின்றனர். இந்த ஜாதியினர் பெரும்பாலும் திருமணத்தை தங்கள் ஜாதிக்குள்ளேயே நடத்திக் கொள்கின்றனர். மேலும் தங்கள் ஜாதிக்குரிய பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். நகரங்களில் வெவ்வேறான தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இருப்பினும் வழக்கமாக அவர்கள் தங்கள் ஜாதிக்குள்ளேயே திருமணம் நடத்திக் கொள்கின்றனர்.

செல்வம் குறிப்பாக நகர்ப் பகுதிகளில் ஜாதியை வெல்கிறது. தொழில்மயமும் கல்வியும் ஜாதிப் பிரச்சனையை பெரும்பாலும் நீக்கியது அல்லது தங்களது பரம்பரைத் தொழிலை மாற்றி புதிய தொழிலுக்கு வழிவகுத்தது. இன்று ஜாதி முறை படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து முன்பு இருந்த கழக முறை நீங்கி குடும்ப உறவு சார்ந்த ஒரு குலமாக மாறியது. கீழ்நிலையில் உள்ளவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்கள் எனக் கூறப்படுகின்றனர். இவர்கள் இழிந்த தொழில் புரிந்து அமெரிக்க கறுப்பு இன மக்களைப்போல் துன்பத்தை அனுபவித்தனர். அமெரிக்க கறுப்பர்கள் 138 வருடங்களுக்கு முன்னர்தான் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர். இந்தியாவில் ஜாதி பாகுபாட்டை முடிவுக்குக் கொண்டுவர கடுமையான சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. நவீன இந்துக்கள் ஜாதி முறையைக் கண்டித்து சரிபடுத்த முயற்சிக்கின்றனர். ஐக்கிய அமெரிக்கா (அடிமைத்தனம்) போன்று இது கடினமான ஒன்று. இதை முடிவுக்குக் கொண்டுவர குறிப்பாக கிராமங்களில் பல்லாண்டுகள் ஆகலாம்.

விரிவான விளக்கம்: ஜாதியால் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி இந்துக்கள் ஒரு பெரிய பிரம்பால் அடிபட்டது போன்று உள்ளனர். மேலை நாட்டு பள்ளிகளில் இதை வரையறுக்கப்பட்ட ஒன்று அல்லது இந்து சமயத்தில் குறைபாடு உடைய ஒன்று என்று கற்பிக்கின்றனர். தீண்டாமை மேலை நாட்டருக்கு அதிர்ச்சியாயிருக்கிறது. ஜாதி இன பாகுபாடின்றி சமூகத்தைப் பலபிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம் என்று ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்படுகிறது.

முதலாவது பிரச்சனை: சமூகப் பிரிவுகள். இந்திய மக்கள் உலகின் மிகப்பழமை வாய்ந்த சமூகங்களில் ஒன்றாக இருக்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இந்தியா கலாச்சாரத்தையும் சமயத்தையும் நிலைநிறுத்தி வந்திருக்கிறது. மறுபக்கம் ஐரோப்பா ஆயிரக்கணக்கான புரட்சிகளைக் கண்டுள்ளது. ஆனாலும் 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தொழிற் புரட்சிக்கு முன்னரே, இந்தியாவின் ஜாதி முறையைப் போன்ற வழக்கத்தைக் காணலாம். ஐரோப்பிய சமூகம் உயர்ந்தோர் (பரம்பரையாக உரிமை கொண்டாடுதலை இன்றுவரை பின்பற்றப்படுகிறது) வர்த்தகர், கைவினைஞர், விவசாயிகள் ஆகியோரை உள்ளடக்கியது. கைவினைஞர்கள் தங்கள் தொழில் ரீதியான அமைப்பை ஏற்படுத்தி நெருக்கமாக இருக்கவும் சந்தை வாய்ப்பினை ஏகபோக உரிமைக்காகவும் செயல்படுகின்றனர். தொழில் ரீதியான கழகப் பெயர் சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் உலோகத் தொழில் செய்பவரை ("ஸ்மித்") என்று கூறுவது போன்றது. பொது கல்வி முறை கிடையாது. ஒவ்வொரு இனத்தாரும் தங்கள் வீடுகளிலேயே குடும்பத் தொழிலைக் கற்றுக் கொள்வர். சிறிய அளவிலான தொழில் நுட்ப மாற்றத்தால் வேலை நிலையானதாகவே இருந்தது. மேலை நாடுகளில் தொழில்மயமும் பொது கல்வி முறையும் (ஆனால் பழையதை அழிக்கவில்லை) இன்று இந்தியாவில் ஜாதியையும் இனவாதத்தையும் மாற்றியது போன்று வகுப்புமுறை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

நான்கு இனம் அல்லது வர்ணம் இனத்தைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் கணேசப் பெருமானைச் சுற்றி இருப்பதைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் தொழிலாளி, வணிகர், படைத் தளபதி மற்றும் குருக்கள்/பூசகர். இவை எல்லா நாடுகளிலும் சமூகங்களிலும் காணப்படும் இயல்பான பிரிவுகளாகும். சர்வதேச ரீதியில் ஏதோ ஒருவகையில் இப்பிரிவு தொழிற்சங்கங்கள், வணிகர் சங்கங்கள், பாதுகாப்புப்படையும் காவல் துறையும் மற்றும் சமய மேலாண்மைக்குழுவினர் ஆகியோராக இருக்கின்றனர்.

இரண்டாவது பிரச்சனை: இன/வகுப்பு பாகுபாடு-இன்று மேலை நாடுகளிலும் பாகுபாடு காட்டப்படுகிறது என்பதை பெரும்பாலான இந்தியர்கள் அறியாமலிருக்கின்றனர். அமெரிக்காவில் ஆயிரக்கணக்கான ஆதரவற்ற மக்கள்

வீடின்றி நகரத்தெருக்களில் உண்மையான தீண்டாதவர்களாக வாழ்கின்றனர். 1950இல் அமெரிக்க நகரங்களில் இனபாகுபாடு, பொதுவியல் உரிமை அமைப்பு ஏற்படுவதற்கு முன் இருந்ததைவிட மோசமாக இப்பொழுது உள்ளது.

நகரங்களிலிருந்து புறநகர்ப்பகுதிக்கு வெள்ளையர்கள் ஓடியது ஒரு முக்கியமான காரணம். ஒரே குற்றத்திற்கு அமெரிக்கக் கறுப்பர்களுக்கு கடுமையான தண்டனையும் அமெரிக்க வெள்ளையர்களுக்குக் குறைந்த தண்டனையும் கொடுக்கப்பட்டது. அமெரிக்க இந்தியர் எனச் சொல்லப்படும் அமெரிக்க பூர்வ குடியினர் சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் ஆதரவற்ற நிலையில், மது பித்தர்களாக அமெரிக்க இந்தியர்களுக்காக கொடுக்கப்பட்ட காலி நிலத்தில் வாழ்கின்றனர். "நீயும் இதைப் போலத் தானே" என்ற பதில். இந்துக்கள் ஜாதி பாகுபாட்டை முடிவுக்குக் கொண்டுவரக் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியதில்லை என்று பொருள்படாது. ஆனால் உலகத்தில் எந்த நாடும் இன பாகுபாட்டிலிருந்து விடுபடவில்லை என்பதை மற்ற நாடுகளுக்கு நினைவூட்டுகிறது